

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobce: S. A. A. A. A.**, zastoupen opatrovníci Z. V., administrativní pracovníci Krajského soudu v Praze, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 47 Az 31/2006 - 17 ze dne 24. 8. 2006,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Praze byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 7. 2006, č. j. OAM - 648/LE - 05 - 07 - 2006, kterým žalobci byla podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná. O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Praze kasační stížnost a požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Krajského soudu v Praze č. j. 47 Az 31/2006 - 33 ze dne 4. 4. 2007 bylo o jeho žádosti rozhodnuto tak, že stěžovateli zástupce nebyl ustanoven (pro nedoložení osobních a majetkových poměrů, neboť stěžovatel byl v mezidobí repatriován) a současně byl stěžovatel vyzván, aby do 15 dnů doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nijak nereagoval.

Protože usnesení Krajského soudu v Praze zůstalo ze strany stěžovatele bez odezvy, byl spis po uplynutí stanovené lhůty v souladu s § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud o věci uvažil následovně: Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec

nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. V posuzované věci vystupoval stěžovatel v řízení před správním orgánem i v přezkumném řízení soudním jako osoba bez zákonem předepsaného právnického vzdělání, a proto musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Ostatně sám o toto zastoupení požádal. Protože však neodstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc, osvědčující zastoupení advokátem, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení pokračovat, musel Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout, aniž by se dále mohl zabývat dalšími náležitostmi kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu